

[Handelsministeren]

indebærer en overskridelse af de eksisterende budgetrammer.

Med hensyn til kontaktudvalgets forslag om skibskreditordningen har jeg anmodet Skibskreditfonden og Nationalbanken om forhandling om en mulig forlængelse af skibskreditordningen og en ændring af udmålingen af sikkerhedsstillelsen for Skibskreditfondens lån.

Jeg nærer håb om, at disse forhandlinger vil kunne føre til en smidiggørelse af de nuværende regler. På den anden side er jeg også her nødt til at fremhæve, at visse problemer er forbundet hermed. Først og fremmest naturligvis hensynet til Skibskreditfondens opfyldelse af de sikkerhedskrav, som man må stille til et obligationsudstedende institut. Endvidere må en generel vurdering af konsekvenserne for Nationalbankens og Skibskreditfondens udgifter indgå i overvejelserne.

Regeringen kan fuldt ud tilslutte sig kontaktudvalgets betragtninger om bygning af skibe på basis af bistandsmidler. Regeringen vil, i det omfang de økonomiske rammer tillader det, stille sig positivt til bistand til salg af skibe til udviklingslandene, forudsat at der er tale om specialskibe, der er af udviklingsmæssig betydning for de pågældende lande.

Til slut vil jeg gerne gentage, at værfternes overlevelseshed naturligvis ligger regeringen på sinde. Regeringen vil, så hurtigt det er muligt, nærmere vurdere kontaktudvalgets forslag. Som det imidlertid fremgår af, hvad jeg her har sagt, indebærer disse en række problemer, som regeringen må tage stilling til, før den kan træffe endelig afgørelse om, hvor stor en del af kontaktudvalgets indstilling det er politisk-økonomisk forsvarligt at realisere.

Samtidig forventer regeringen også, at værfterne selv gør deres yderste for at overkomme krisen, og at de danske rederier bl. a. i lyset af den seneste tids forbedringer på visse dele af fragtmarkedet alvorligt overvejer, om tiden ikke snart er inde til et nyt fremstød for den danske handelsflådes fornyelse og udbygning.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg skal takke såvel statsministeren som handelsministeren og har bare en enkelt bemærkning til statsministeren, der siger, at den nedgang i efterspørgslen af skibe, som

måtte komme, efter at verdensskibsbygningen i nogle år var bragt op på et uholdbart niveau, har bragt vanskeligheder for dansk værftsindustri.

Jeg bemærkede også statsministerens udtalelse om, at vi havde øget vor andel af skibsbygningen. Det kan sikkert diskuteres. Det er en kendsgerning i hvert fald, at tager man ansatte på værfterne, har Danmark haft en større nedskæring end andre.

Handelsministeren taler om en nedgang i antallet af ansatte på 9.000, og lægger vi dertil, at der for hver skibsværftsarbejder er beskæftiget 1-2 andre arbejdere, bliver det altså godt og vel 20.000, som har forladt dette område. Det mener jeg man skal have med, når man taler om, at man kunne forvente en nedgang. Den har altså været større i Danmark.

Handelsministeren siger, at man kan tillade sig i nogen grad at tage den konkurrenceudligning, som har vist sig på værfterne, til indtægt for, at regeringens politik har været rigtig. Det, der også lå i regeringens politik, var, at man lovede en indsats i EF og OECD over for de konkurrenceforvridende tilskudsordninger, og her må vi vel notere i dag, at det ikke er lykkedes at ændre ved de forhold, siden vi sidst diskuterede i 1975 under en lignende forespørgselsdebat.

Jeg tror også, at de meddelelser, som kommer i dag om ordningen med 40 plus 40 plus 20 ved fordelingen af fragterne, vil skabe problemer, og at det er nødvendigt med en mere effektiv dansk indsats end den, der hidtil har været gjort i EF.

Når kontaktudvalget også bliver taget til indtægt for, at man ikke ønsker en offentlig styring af strukturtilpasningen, vil jeg da godt sige, at hvis man med strukturtilpasning mener lukning af værfterne, er vi heller ikke tilhængere af det på nuværende tidspunkt.

Og når handelsministeren også siger, at værfterne selv som privatøkonomisk virksomhed skal tage ansvaret for, i hvilket omfang det er rimeligt og forsvarligt at satse på opretholdelse af produktion og beskæftigelse, må jeg sige, at det er fortsat planløshed.

Så skal jeg ikke glemme, at der er en spekulation i at kunne tage B&W-sagen frem, som har været aktuel igen i de seneste dage. Hvem ved, hvor meget det egentlig er til værftets gavn, det, der er sket både ved købet